

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-terti közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A falu műveltsége.

Rengeteg hó födi az országot, ügyel-bajjal vonszolják keresztül a havas világon nehéz testüket a vonatok, de ahova a vasut eljut, ott mégis állandó az összeköttetés a külvilággal. Azért említjük ezt fel, hogy megállapíthassuk a kontrasztot a falu és város között, különösen télvíz idején, az ilyen havas világban, amely a falvak amugy is elszigetelt népét valósággal kizárja minden szellemi kapcsolatból. Az Istenadta nép, amely a föld termőképességének hónapjaiban alig tett egyebet, csak dolgozott, most bőséges idővel rendelkezik arra, hogy testileg pihenjen és szellemileg képezze magát. Elég szomorú dolog, hogy nálunk még eddig csak a fővárosban fektettek súlyt a felnőttek oktatására.

Apponyi Albert gróf közoktatásügyi miniszter felismerte már a felnőttek oktatásának szükségszerű voltát és azt egy rendeletében el is rendelte. Azonban ennek a rendeletnek csak a vidéki városokra van hatálya, ahol középiskolai

tanárok vannak, akik a népszerű előadások megtartására hivatottak. A falun azonban nincs tanár és egyáltalában alig van olyan ember, akinek képessége vagy kedve lenne rá, hogy tisztára az ügy iránt való buzgóságból felnőtteket oktassa. Igaz, hogy itt vannak a tanítók, de ezek annyira el vannak foglalva a tulsufolt népiskolákban, hogy esti külön előadásokra fizikai erejük és idejük nem marad.

Örök kár a hosszú téli napokért, amelyeket a falusi nép abszolút testi és szellemi téltenségben tölt el.

A magyar nép szeret tanulni, sőt lelkéhez illő, modern dolgokat valósággal lelkesedéssel tanul meg. De ha már élő szóval, népszerű előadásokkal nem taníthatjuk a föld munkás népét télen, adjunk neki jó könyveket, hogy betűzgetve tanulhasson. Persze nem holmi erkölcsös dajkameséket és egyéb hasonló, a praktikus műveltséget nem terjesztő olvasmányokat adjunk a parasztnak, hanem népszerűen megírt, természettudományi és történelmi írásokat, jogismertetést és egyéb ilyen,

a praktikus életben is felhasználható szellemi táplálékot nyújtunk ennek a szegény, gazdaságilag elnyomott, tudatlan népnek!

A nép olvasmányairól néhány hét előtt szó volt az országgyűlésen, a földművelésügyi tárca költségvetésének tárgyalása alkalmával. Felszólalt néhány agrárius ur e tételnél és fennen hirdette, hogy csak olyan olvasmányokat adjunk a népnek, amelyekből jámborságot, alázatosságot, istenfélelmet tanul. Már pedig az iskola és templom való arra, hogy jámborságot és vallásosságot oltson az emberekbe. Az élet küzdelmeiben munkára és tudásra van szükség, a magyar nép amugy is elég jámbor és istenfélő. Szüksége van arra, hogy gondolkodni tudjon és megértse a modern munkás és kisbirtokos helyzetét a gazdaságban és politikában.

Falvainkban, ahol a magyar nép zöme lakik, tudatlan fatalizmusban sülyedt, csak éppen az éhségtől megmenekült emberek milliói élnek. A falu műveltségét fel kell emelni a nagyváros műveltségének nivójára és ezt a

TÁRCA.

A KÉT HOLLÓ.

— Puskin. —

Holló repül át a légen,
És nagyokat károg éhen,
Pajtásához szól ezalatt:
Vajjon jut ma nekünk falat?

És a másik holló úgy szól:
Gondoskodott az ég húsról.
Nézd az erdő szélén ottan
Lovas fekszik fagyva, holtan.

Szívébe ki szurt be gyilkot?
Kettő tudja csak a titkot:
Lova tudja, hogy lett vége,
S kastélyban szép felesége.

Sötét lovát elrabolta,
Kinek lelkén szárad holta.
S otthon vár szép hitvestársa
Nem urára, hanem — másra.

Feleki Sándor.

A FELLEGVÁR.

Írta: Lemonnier Camille.

— Jean, te vagy!

Ovatosan lépkedve a szőnyegen, úgy jött a férfi szobába. A függönyök gyöngye libe-

gése között ott látta a feleségét az ablaknál s azt hitte, hogy alszik. De Eliza éles hallása észrevette a legkisebb neszt is.

— Igen, én vagyok, a te Jeanod . . .

És megfogta a finom fehér kezét, amely feléje nyult, mintha a levegő könnyed lengésében előre megérezné jelenlétét. Végig tapogatta ruháját, majd az arcát, mely karosszéke fölé hajolt. Halkan szólt:

— Igen, te vagy . . . Mindig újra érzem a nagy boldogságot, mely elfog, ha ezzel a két kezemmel láthatlak, — mert most meg ez pótolja szegény szememet . . . Jer közelebb. Milyen illatos vagy! Valósággal telítve vagy a szép reggel illatával.

— Te kedves jószágom!

Megcsókolta a sápadt arcú asszony szomoruan lehunytt szemhéját. Eliza nem engedte, hogy újra felegyenesedjék, hanem mind a két kezével az arcához szoritotta férje fejét és megismételtette a csókot a kialudt szempárra.

— Így, így . . . Mindig úgy érzem ilyenkor, mintha újra megnyílnék a szemem az ajkad melegétől. Látlak Jean olyannak, amilyen akkor voltál, amikor elveszítettelek.

Az unalomnak alig észrevehető kifejezése siklott végig az arcán. „Kérlek Eliza.”

— Igazad van, nagyon is igényteljes vagyok. Ne haragudjál. Órákig tudnék itt tölteni, anélkül, hogy gondolkoznám s azzal a titkos boldogsággal, hogy te mellettem vagy . . . Gondold meg, hogy világtalan vagyok s hogy csupán általad látok . . . Ül ide mellém . . . Oly rég ideje, hogy elmentél . . . Ugy érzem, mintha nagyon sok elmondani valód lenne . . .

A férfi elővett egy kis tábori széket és leült, míg az asszony szeliden átfogta mind a két kezét.

— A Boulevardok fái már mind lombosodnak, — így szólt. — Találkoztam a barátnőddel, Jeanneval és Emiliával . . . Még mindig szépek, szépek, mint te Elizám . . .

Mosoly derítette fel a világtalan asszony mélységes éjszakáját.

— Mond ezt még egyszer, én kedvesem . . . Olyan szép dolog elképzelni azt, hogy egy cseppet sem változtunk meg . . . hogy körülöttünk úgy maradt minden, mint akkor, amikor még én is hozzá tartoztam s nem voltam tapogatózó kis árnyék . . . Nem látad véletlenül azt a hölgyet is, aki annyi érdeklődést tanusít irántam és akihez olyan igazságtalan vagyok?

— Delacné gondolod? Oh, az nem hasonlítható hozzád. Egészen ősz. Egyike a

célt nem dajkamesékkal, hanem a tudomány népszerűsítésével érhetjük el. Menjünk tehát tanítani, a föld népének elmaradt lelkét megvilágosítani!

Lapunk igen tisztelt vidéki előfizetőit, kik az előfizetést eddig még meg nem ujtották, sőt hátralékban vannak, tisztelteljesen fölkérjük, hogy eziránt mielőbb intézkedni sziveskedjenek, miután azok részére, kik az előfizetést e hét folyamán meg nem ujtják, a lap további szétküldését a mai számmal beszüntetni vagyunk kénytelenek.

A kiadóhivatal.

Ujdonságok.

— **Vizkereszt ünnepe.** Január 6-án vizkereszt, másképp háromkirályok ünnepe van. Ezen napon jöttek a napkeleti bölcsek imádni a bethlehemi Jézust; ezen napon keresztelte meg Jézust szent János a Jordán vizében; ezen napon tette Jézus első csodáját a kánai menyegzőn. Vizkereszt ünnepe tehát hármass ünnepe. Vizkeresztnek azért nevezzük, mert a kath. egyház ezen napon (vagy előtte való délután) ünnepélyesen vizet szentel.

— **Alszolgabiránk távozásán.** Mint értesültünk, Gyárfás Géza tb. főszolgabiránk pályázni fog a netalán megüresedő megyei első aljegyzői állásra s kilátásai elég biztatók. Adja Isten, hogy ambícióját kielégíthesse, de amint örülni tudnánk előre haladásának, ép oly mértékben sajnálnók netaláni távozását a mindszenti társadalom egyik valóban érdemes tagjának.

— **A Polgári Kör Szilveszter-estéjé** eléggé sikerült lefolyású volt. Mintegy 100 teríték mellett ültek a tagok, családjaik és

vendégeik. Vidám hangulatban, fesztelen mulatozással telt az idő. Tíz óraker táncra perdült a fiatalság, a jókedv csakhamar közéjük ragadta a megfiatalodottakat is. 11 óraker Humay Nándor tanító tartott szellemes és humoros fölolvast, majd éjfélker az elnök bucsuztatta el a letünő és üdvözölte az ébredő évet, kívánva a mulatozóknak boldog, az elmúltna jobb esztendő. A multság benyult a hajnalba s ha az év folyama a kezdethez hí marad, nem lesz panasza a résztvevők egyikének sem a felvirradt új évre.

— **Közgyűlés.** A mindszenti 48-as Kör jövő vasárnap, vagyis január 13-án délelőtt a nagymise után tartja évi rendes közgyűlést, melyre az érdeklődő tagok ezuton is meghívhatnak. Elnöki jelentés az elmúlt évről, a pénztáros és könyvtáros beszámolója, a felmentvény megadása, tisztviselők választása és esetleges indítványok képezik a nagygyűlés tárgysorozatát. A közgyűlés élénknek és látogatottnak ígérkezik.

— **Révközlekedési mizériák.** Két hete már, hogy a mindszenti révforgalom szünetel. Hébe-hóba járhatnak gyalogosok, kocsival egyáltalán nem. De talán a két hét alatt volt mégis két nap, amikor néhányszor fordulni birt a komp. Akit jó sorsa a mindszenti révhez vetett kocsival, az egy-két napi várakozás után, a szentesi hidhoz kellett hogy kerüljön. Utána tudakolván a közönséget nyomorító ezen állapotok okainak, kellemesen esett csalódnia, hogy ezuttal nem a révészekben, avagy révbérlőben rejlik a hiba, hanem a Mindszent fölötti Tisza-szakasz agyonszabályozásában. Mikor a Mindszent fölötti Tisza balpartjának védő bástyáját képező Zsuzsa-halom néven ismert természetes és erős agyagos természetű partrész eltávolításáról hallottunk a nyáron tárgyalni, nem késtünk megújásolni, hogy a révbérlő és révészek félnek a tervezett kotrási munkákat következményeitől, mert

éppen ez a Tiszába egy pár méternyire beálló kemény talaju part térítette el eddig a víz irányát, sebjét a révtől annyira, hogy jégzajláskor a jég nem ostromolta tulságosan a mindszenti révet s lehetővé tette a közlekedést. A mai helyzet igazat ad az egyszerű emberek aggodalmának. A folyamszabályozó királyi mérnökök kijavították a Tisza partját, midőn az említett partot eltávolították, de elrontották a mindszentie révjáróját, amelyet az utépitő királyi mérnökök éppen ebben az esztendőben akartak drága kövezési munkával járhatóvá tenni. Elrontották pedig — azt mondják a révészek — azért, mert míg ezt a kicsit beszögellő partot el nem kotorták, addig a rév fölött kissé keskenyebb volt a Tisza, mint a révnél magánál, tehát a jég hamarabb megszorult a keskenyebb helyen, hamarabb megállhatott; valamint soká visszartotta a feljebb megindult jeget; végül a zajló jeget elterelte a révtől annyira, hogy enyhében meghuzódhattak a révhajók s a révjáró körül mozogni lehetett. Mostan ez másképp van. A víz ereje egészen a rév partjához vág, oda hozza a zajló rég tömegét, tele durja a jégcsatornát két-három méter mélységben jéggel, amellyel emberi erő alig bír megbirkózni, amelyet csak az áradó víz bír onnan felemelni és elvinni, de addig megakadályozza a hajók kikötését. Eddig ugyanis a víz a rév fölött állhatott be, ma a rév alatt áll be s nem lehet addig kivágni a hajójárást ameddig a rév fölötti Tisza nincs erősen befagyva. Például most 2—3-szor kivágták, de mindannyiszor összecsuszott a jég. Tehát ma csak cifraság a mindszenti rév, mert járni rajta nem lehet. Azt hisszük azonban, hogy ezenközben annál nyugodtabban alszanak a mérnök urak és intéző elemek, akik ugy a révet, mint a Zsuzsa-halom eltávolítását megtervezték és meg is csele-

legcsunyább asszonyoknak, akiket ismerek.

— Lásd . . . Én a hangját nem szeretem . . . Kellemetlen nekem. Az ilyen hangú asszonyoknak nem lehet a lelkét megismerni. Pedig kellemes csengése van. Olyan lágy árnyalata van, mint a mezei légy zümmögésének . . . mindig úgy érzem, mintha olyan célból jönne ide, melyet én nem ismerek. Bocsáss meg Jean e töprengésemért. De minden érzékemenk szeme van, amióta a szemem világát elvesztettem. Látni vélem ezt a hölgyet s fekete, veszedelmes szépségnek látom . . . Aztán meg, nekem úgy tetszik, hogy te egy kicsit hazudsz nekem.

— Oh, te kis ostoba! Csak te magad vagy szép!

— Borzasztóan félek! . . . Nézd csak, nem látsz barázdát az arcomon? Tegnap óta nem fehéredett-e meg egyetlen hajszálam sem? Legszivesebben ott akasztottam volna meg az időt, amikor olyan voltam, mint azon a képen, amelyen még a szép Eliza vagyok, akit olyan nagyon szeretél.

Fehér kezét, a finom fehér orchideát, mely át volt szöve titkos élettől, újra felvette. A Jean arcát egészen odavonta az ablakon beáradó fény felé és ránézett üres szemével, mintha igazán látná és leolvasná szeméről a gondolatokat.

— Nem, Eliza, nem látok egyetlen redőt, egyetlen fehér hajszálat sem . . . Az orcád még most is rózsás s az érett nyár fogja körül sima homlokodat.

— Te is szép vagy, én Jeanom s az én

kialudt szememben fiatal és szép maradtál . . . Soha sem szüntem meg olyannak látni téged, amilyennek akkor láttalak . . . Pedig néha mégis úgy érzem, mintha megváltozott volna benned valami; a hangod már nem a régi, amikor azt monddod, hogy szép vagyok, mint akkor voltam.

Már tíz esztendeje annak, hogy Eliza elvesztette a szemé világát. A látóképessége lassankint fogyott, végül teljesen eltűnt és szemének finom zománca elhomályosult. Ugy érezte, mintha egy bőrtön sötét fala mögött élne. A világgal, szerinte, már nem kötötte össze semmi, csak férjének gyengéd vonzalma s nem látta csak őt, aki ránézve az érzelhető világosság megtestesülése volt. Mint a rózsza, mely egyenkint hullatja szirmai, ez a szép arc is öreg lett s különösen a szemüreg rettenetes sebe körül képződött temérdek ránc. Az életerő eltűnt aranyos göndör hajából is, amely most egészen fehér volt. Most már csak gyenge árnyéka volt a hajdani szép Elizának.

De a szeretet valóságos csudájával, a férje el tudta hitetni vele, hogy mostanáig megőrizte fiatalságát. Tíz esztendeig áltatgatta szépségének szent hazugságával. És ez az illúzió valóságos fellegvárává lett a szegény asszonynak; törékeny, remek várra, amelyben benne élt, mintegy álomvilágban. Az élete megállapodott azon az időpontra, amely szemévilágának elvesztését megelőzte. És Jean az ő tulzott gyöngédségében elhitette vele, hogy körülte semmi sem változott meg, még

azoknak az arca sem, akiket szeretett. Ez ámitás tavaszától körüllegve, nem tudta, hogy a könnyű ruhák s szalagok, amelyekkel időszerűtlen kacérságában feldiszipette magát, hogy olyan legyen, mint akkor, amikor még látta magát a tükörben — most már nagyon elüt, megöregedett, szegényke testétől.

Egy nap aztán, amikor az ablaknál ülve a karosszékeben elaludt, halk suttogást hallott a szomszéd szobából. Megismerte a Jean hangját, amelyre egy másik hang a guny árnyalatával felelt. A Delacné hangja volt, amely mindig oly kellemetlenül hatott rá. Felemelkedett karosszékeből és kezét előre nyujtva, halk léptekkel végig ment a szőnyegen a szalonig, ahonnan a suttogás hallatszott.

— Szép vagy, — szölt Jean, — rám nézve a gyönyörre teli szépség . . . Imádlak, hiszen már nem is élek, amióta érted epedek.

Halk, furulyaszóhoz hasonló kacagás hallatszott:

— Nem mondd-e ugyanezt a szegény feleségednek? Nem hiszi-e csunya, ráncos arcával és ősz hajával, hogy rád nézve ő a megtestesült szépség? Hidd meg, hogy kacagnom kell ezen a komédián.

Látja, hogy egy keskeny árnyék nyulik be a világos ajtónyíláson.

— Jean, én Jeanom!

A fellegvár összedőlt, a sziv megszakadt . . . Eliza még egy utolsó lépést tett és meginogva oda rogyott férjének lába elé.

kedték. Adjon a magyarok Istene nekik olyan boldog újévet, amilyen azoknak kijutott, akik napokig várták a mindszenti rév megnyílását.

— **Csanádegyházmegye ünnepe.** Pénteken ünnepelte Csanádegyházmegye tizenhetedik évfordulóját annak, hogy Desseffy Sándor püspök az egyházmegye püspökévé kineveztetet. Ebből az alkalomból a temesvári székesegyházban ünnepi istentisztelet volt, amelyen a misét Németh József főszentelt püspök pontifikálta. Istentisztelet volt ugyanakkor az egyházmegye valamennyi templomában.

— **A munkásházokról.** A kilátásba helyezett munkásházak iránt akkora az érdeklődés, hogy — mint halljuk — már 400 felé van azok száma, akik ilyenekre pályáznak. Természetes, hogy ilyen alkalomkor tér nyílik esetleges spekulációra is. Vannak, akik házaikat eladják, csak hogy mint zsellérek juthassanak házhelyhez, segélyhez, a szőlőkben némely darab föld máris megvehetetlen áru stb. stb. Azonban — azt hiszszük, az intéző körök túl látnak a spekulációkon s csak az érdemeseket, a reá szorultakat fogja házhoz juttatni.

— **Időjárásunk** csakugyan tultesz a legszesélyesebb menyecskén. Mult hét három utolsó napjának szakadó esője után vasárnap reggelre csonttá fagyott minden. Hétfőn Szilveszter napjára gyönyörű hótakarót kaptunk. Újév napján csilingelhetett a szán. Este újból esett az eső s attól kezdve a legszebb tavaszi időt eső váltogatja föl. Persze vége hónak, jégnek, a hozzájuk fűzött reményeknek.

— **Lemondó tisztviselők.** Az imént lezajlott községi tisztújításon — mint szegvári tudósítónk írja — csaknem mind új tisztviselők kerültek a zöld íróasztalok mellé. Majzik Mátyás, akit községi pénztárosnak tett meg a nép bizalma, valószínűleg nem volt tudatában annak, mily felelősségteljes, komoly munkát vállalt magára s nyilván afflőtli aggodalmában, hogy képzettségbeli ereje nem bír megküzdeni a rovatos számbeli tudománnyal, még Szilveszter napján délután 5 órakor, a könyvek és értékek átadása közben, hogy az öreg esztendőtlől nyugodt lélekkel bucsuzzon el, beadta lemondását és egyenesen a templomba ment hálaadásra. — Bárány István János szinte ujonan megválasztott községi írnok (iktató-kiadó) pedig tegnap adta be lemondását a járási főszolgabíróhoz.

— **A vásárhelyi sertéspiac.** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter a vásárhelyi sertéspiacok tartását újabb három hónapra engedélyezi. Ma már szabad volt sertéspiacot tartani; felszabadult a vásárhely-kutasi piac is. A miniszter engedélye kivételesen március 31-ig szól.

— **Meghíusult erdővágás.** Általános a panasz, hogy amily kedvező volt a mult évi tél az erdővágásra, éppen olyan kedvezőtlen az idei. Az idő szeszélyessége miatt nem bátorkodik a szegény ember belé fogni, mert ha hirtelenében levághatná is a részét, az elszállítás kockázatot marad részint a bizonytalan utak, részint a megújuló áradások miatt. A védgátak mellőli erdőkből még csak fölragatják a fát, rőzsét a töltés tetejére, ámde a távolabbi erdők csaknem hozzáférhetetlenek ilyenkor. Mint értesülünk, megpróbálták a munkások úgy kérni az erdővágást, hogy az uradalom maga vitesse el a maga részét, inkább kevesebb részért vágnák, de sikertelenül, mert nem kapják másképp, mint úgy, hogy az urasági részt is a mun-

kások szállítsák. Így a falu nagy része tűzrevaló nélkül marad, — ami nem kis baj lenne.

— **Az ujoncok bevonulása.** Az 1906. évben besorozott ujoncok a napokban az egész országban bevonulnak a kaszárnyákba. A közös hadsereghez behívtak 45,000 embert, a honvédséghez pedig 12,000-et. Ez idő szerint tehát négy évfolyamon besorozott katona van bent a kaszárnyákban és hogy ennek dacára is az öreg bakák miért nem szabadulnak még mindig ki, — ennek csak a nemzeti kormány honvédmisztere, no meg a közös hadügyminiszter lehetnek megmondhatójai.

— **Orvvadászat.** A mindszenti vadászársaság sajnálattal tapasztalta évről-évre, hogy vadállományát olyanok is serényen fogyasztják, akik a haszonberek fizetéséhez nem járulnak. Különösen a mostani holdvilágos és hóvirágos éjjeleken lehetett hallani minden irányban illetéktelen puskák ropogását és lehetett találni lépten-nyomon az elhelyezett török nagymennyiségét. — Fokozott éberséggel őrködött tehát a társaság az amugy sem dus vadállomány fölött. Sikerült is egy vadorzót megcsipni a lerakott török között, amint a zsákmány után kutatót szerdán hajnalban. Tagadta ugyan Horváth József mindszeri suhanc, hogy része lenne a törözésben, azonban a megejtett házkutatáskor éppen olyan töröket találtak lakásán a csendőrök, amilyenek között találtatott éjnek idején, azonkívül pedig egy tör által megfogott nyulat, ami kétséget kizárólag bizonyítja, hogy az egyik török csak ökelme lehet.

— **A fegyver.** Iloszkvy Horváth Sándor orosházi gazda két bérese, a 20 éves Varga István és a 15 éves Lőrincsik Mihály pénteken estefelé, gazdájuk parancsára tengerit morzsoltak a kamrában, s munkaközben szórakozásul, lekasztották a gazda fegyverét a falról s elkezdtek azzal játszani; egymásra fogták s ijesztgették egymást, hogy „no most lelélek!” A fegyver azonban töltve volt, s ámbár azt előtte való nap tisztogatta ki Varga, s ő is töltötte meg, meglepedezett róla s midőn Lőrincsikre fogta, el is húzta a ravaszt. A fegyver eldőrdült s a lövedék a gyerek mellébe furdott, aki azonnal holtan esett össze. Varga ekkor a gyerek mellé fektette a fegyvert s a göréba bujt el. Később mégis megmondolta a dolgot s jelentette a gazdájának, hogy „Miska meglötte magát.” A gazda és felesége rögtön a halotthoz siettek, a rendőrséghez jelentést tettek és Vargát kiküldték a fiu apjához, hogy azt annak haláláról értesítse. A rendőrség hamarosan megérkezett s mindjárt gyanusnak tünt fel előtte a dolog. A fegyver ugyanis oly hosszú volt, hogy azzal csakis úgy lőhetne volna le magát Lőrincsik, ha meztelnebb vagy a lábára kötött zsineggel húzza el a ravaszt. Majd a sebet vizsgálták meg s megállapították, hogy az felőlől lefelé részut halad, tehát csakis magasabb ember lőhetne le a gyereket. Még az nap el akarták fogatni Vargát, az azonban a tanyán volt s így csak másnap tartóztatták le. Ekkor aztán be is vallott mindent töredelmesen.

— **Áradás.** A jobbára enyhe időjárás, párosulva esővel, áradásnak indította a Tiszát. Csütörtökről péntekre virradóra közel egy métert áradt s amint a jelekből képzelhetjük, az emelkedés néhány napig eltart, úgy hogy a partjából aligha fog sok kimaradni.

— **Boritaladó ellen.** A „Magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetsége“ még a nyár folyamán elhatározta, hogy a boritaladó eltörlése, vagy legalább lényeges leszállítása érdekében országos mozgalmat indít és ez ügyben a téli hónapokra Budapestre országos értekezletet hív egybe.

Azóta az előkészítés serényen folyt, úgy, hogy a január 6-án délelőtt 10 órakor tartandó országos értekezlet impozáns külső sikere már is biztosítva van. Az előkészítő bizottság meghívta arra a közvetlenül érdekelt termelő és borkereskedő körökön kívül a szakminiszteriumokat, a kereskedelmi és iparkamarákat, különböző országos és helyi egyesületeket és a jelentékenyebb bortermelő vidékek közigazgatási hatóságait is.

— **Országos vásár.** Tegnap folyt le az újévi országos vásár Mindszerten. Felhajtás volt elegendő mindenféle jószágban, kivéve a hizott sertéseket. Ló kevésbé volt keresett, azonban a sertés és szarvasmarha, különösen a vágásra alkalmas, félelmes magas áron talált új gazdára. — Baromfiaknak is meg volt az eddigi ünnepi ára, ludban azonban hiány volt érezhető. Szóval jószágból szépen pénzelteteti a gazda. Jó kilátás van a mai kirakodó-vásárra is.

— **Szerelmi dráma.** Megrendítő szerelmi dráma játszódott le a mult héten Orosházán. Dimák József földmives legény pénteken reggel 7 és 8 óra között lelőtte özv. Sándor Józsefné Viktória nevű lányát s azután maga ellen fordította a gyilkos fegyvert. Az eset a következő módon játszódott le: Dimák már régebb idő óta üldözte szerelmével Sándor Viktóriát, ez azonban a legényről hallani sem akart. Ezért Dimák boszut esküdött ellene s folyton leselkedett a lány után. Észrevette ezt az özvegy édesanyja, s a gyilkosság előtt való napon a rendőrséghez fordult segélyért. Egy rendőr ki is ment Sándorék lakására, hogy az esetleges tragédiának elejét vegye. Dimák azonban, amint a rendőrt meglátta, eltávozott a környékről. Másnap 7—8 óra között, mialatt a háziak disznóöléssel voltak elfoglalva — belopózott a szobába. Sándornét és leányát találta benn. Az anya kérdésére, hogy mit akar, azt válaszolta, hogy Viktorkával akar pár szót váltani. Sándorné ezt természetesen nem engedte meg. Dimák ekkor revolvert rántott s a leányt föbelötte, majd maga ellen fordította a fegyvert s a jobb halántékába lőtt. Dimák rögtön meghalt, Sándor Viktóriát azonban csak este 6 óra tájban váltotta meg a halál szenvedéseitől.

— **Pisztolypárbaj hétszeres golyóváltással.** Versailles közelében tegnap két katonatiszt párbajt vívott, amely rendkívül szigorú föltételeivel általános föltűnést kelt. Az egyik tiszt, Spitzer György, vértesezredbeli hadnagy veszedelmesen megsérült; a golyó a combjába furdott s onnan tovább futva, belső szerveket is megsértett. A párbajra az szolgálatot okot, hogy a két tiszt valami aszszony-dologban összekocant. Spitzer hadnagyot, akinek szülői osztrákok, kórházba szállították s állapotát nagyon veszedelmesnek mondják az orvosok. A párbaj föltételei között volt az is, hogy a tisztnek harminc méter távolságban vezényszó nélkül annyinyiszor lőhetnek, amennyi golyó van a revolverükben. Mindegyik revolver 25 golyóval volt ellátva. Az ellenfelek hatszor váltottak golyót, anélkül, hogy kárt tettek volna egymásban és Spitzer csak ellenfelének hetedik lövése után esett össze. Ellenfele, Andréal hadnagy a párbaj után távozott, anélkül, hogy csak egy cseppet is törődött volna vele. A segédek nevét még nem tudják, de valamennyi ellen meg fogják indítani a büntető eljárást.

— **A telekkönyv reformja.** A magyar jogi- és gazdasági világnak évtizedek óta sürgetett kívánsága az új és modern telekkönyvi törvény. Ennek az volna a hivatása, hogy egy részről az e téren még mindig ér-

vényes osztrák jog uralmának véget vessen, másrészt a tulajdon és hitelviszonyokat megerősítse. Az eddigi kormányok ezt a reformot az új általános polgári törvénykönyv keretén belül akarták megcsinálni. Polónyi Géza igazságügyminiszter felismerte a kérdés sürgősségét s úgy az anyagi, mint a formai telekkönyvi jogot már ez év május havában életbe akarja léptetni. Ezt a célt szolgálta az az ánkét, mely legutóbb az anyagi jognak Imling Konrád államtitkár által kidolgozott tervezetét tárgyalta. Ezt a tervezetet most véglegesen megszövegezik s úgy koncipiálják, hogy — amint ez a házassági jogról szóló törvényről történik, a polgári törvénykönyvbe beilleszthessék. Az igazságügyminiszterium kodifikáló osztálya legközelebb kidolgozza az alaki telekkönyvi jog tervezetét is és mivel újabb ánkétet nem tervez a kormány, mindkét törvényjavaslatot valószínűleg már február hóban a parlament elé terjeszti.

— Mérnök, építész, építő- és kőművesmester, fakereskedő és vállalkozó olvasóinknak szolgálatot véltünk teljesíteni akkor, amidőn b. figyelmüket felhívjuk a Budapesten közel három évtized óta megjelenő Vállalkozók Lapja című félhivatalos szaklapra, a melyben az országban előforduló összes mérnöki munkára, építkezésekre, szállításokra, faeladásokra, fakeresletekre vonatkozó állami, megyei, községi és magánrészről kibocsátott árlejtési és árverési hirdetések, tervpályázatok és az e téren előforduló mindennemű vállalkozási hírek közölve vannak. Előfizetni a Vállalkozók Lapja kiadóhivatalában Budapesten VIII., Rákóczi-utca 29. szám alatt és minden postahivatalnál lehet félévre 8 koronával, egész évre 16 koronával.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

Népmozgalmi adatok.

Rovatvezető: Mihály János áll. anyakönyvvezető.

Született az 1906. év folyamán 383, ebből halva született 7, marad élve született 376, ebből fiu 197, leány 179, törvénytelen született 21.

Házasságra lépett: 102 pár, ebből (vegyes) vallású 1 pár.

Elhalt: 304, ebből férfi 132, nő 172.

A hét folyamán az anyakönyvvezetői hivatalnál tett bejelentések:

Született: Korom Sándor r. kath., Tatár István ev. ref., Bacsa János r. kath., Szécsényi Anna r. kath., Korom Etelka r. kath.

Elhaltak: Papp Imre 68 éves szervi szívbaj, Zámbo Lajos Pál 6 hetes hörglob, Bacsa Fábrián 38 éves, bélszavardás, Hasznos Sándor 5 hetes hörglob.

Kihirdetés végett jelentkeztek: Borsi Mihály és Farkas Veronika, Szabó Lajos és Soós Mária, Fülöp István József és Balázs Veronika, Tóth István és Bacsa Etelka, Róca Lajos és Ferbán Anna, Nagy István és Denes Mária, Szvoboda Ödön és Gelsy Vilma, Borsi Mihály és Ambrus Eszter.

Két ügyes fiu

ácstanulónak fölvétték Csótó Nagy István fakereskedésében.

Acetilén-fény

minden házban!

A költséges acetilén-berendezések elkerülése céljából oly acetylén-lámpát szerkesztettem, amely alacsony ára miatt lehetővé teszi, hogy korunk e valóban gyönyörű és mindammallett csekély költséget igénylő fénye minden házban élvezhető legyen.

Minden általam készített lámpa kis fejlesztőgéppel van felszerelve, a mely jóság és megbízhatóság tekintetében az eddigieket messze fölülmulja.

Készítek asztali, függő és utcán kézben hordozható acetilén-lámpákat egyszerű és díszes kivitelben, ugyancsak üzletbe való és nagy fényerejű műhelyi lámpákat.

Aki érdeklődik lámpáim iránt, szívesen látom főutcán levő műhelyemben.

Midőn megjegyzem, hogy acetilén-lámpáim árai nagyon jutányosak, kérem a nagyérdemű közönség szíves támogatását.

Tisztelettel

Bálint Dávid

lakatos

Tisza-utca és Fő-utca sarkán.

4—10

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

melylyel naponta a legkényelmesebben 5—6 koronát kereshet mindenki.

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képviselője

Fogl József Lajos

6—30 műgépezés

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

VALÓDI OLASZORSZÁGI

édes maróni

kilónként 18, 20 és 22 krajcárért kapható kicsiben és nagyban **FLORIANCSIK** Mihály olasznál, Mindszent.

Órás-üzlet átvétel.

Mindszent község és környéke mélyen tisztelt közönségének szíves tudomására adom, hogy a volt Tóth-féle órás-üzletet átvettem s azt tetemesen megnagyobbítottam. Raktáron tartok fali-, inga- és ébresztő-órákat, nikkell és ezüst zsebórákat, láncokat, arany és ezüst fülbevalókat felnőttek és kicsinyek részére; nyakláncot, nyakékeket, szemüvegeket orvosi rendelés után is, továbbá cvikkereket, hőmérőt, tajtékpipát stb.

Szakszerűen és kezeség mellett bármiféle óra javítását olcsón elvállalom, ugyancsak a tölem vásárolt új órákért is jótállást nyújtok. Az inga-órák javítása végett készséggel a házhoz kimegyek.

Amidőn megjegyzem, hogy törekvésem mindenkor oda fog irányulni, hogy vevőim és munkaadóim bizalmát és megalégedését kiérdemeljem, kérem a n. é. közönség szíves pártfogását.

Teljes tisztelettel

SZÉLES ISTVÁN

órák

2—2

MINDSZENTEN.

AKÁCFÁKAT

tövestül megvételre keres Csótó Nagy István fakereskedése MINDSZENTEN.

Kiadó lakás.

Egy nagy szoba, konyha és élés kamra kiadó özv. LIPPAI ISTVÁNNÉ házában, a volt Katolikus Kör helyisége

A legelőkelőbb orvostanárak által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

ESTERHÁZY-COGNAC

mely

a közönség kedvencz itala mindenütt kapható.

Központi iroda:

GRÓF ESTERHÁZY GÉZA-FÉLE
COGNACGYÁR

Budapest V., Nádor-utca 16.

8—12